

Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

**ПРАВЕДНИЙ ОТРОК
АРТЕМІЙ
ВЕРКОЛЬСЬКИЙ**

**THE RIGHTEOUS CHILD
ARTEMIOUS OF VERKOLA**

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ

kutash@unicorne.org

**«Ти віддав свою душу в руки
Господа, Артеміє премудрий.»**

На 2-го листопада за Григоріанським календарем (це – 20-го жовтня за Юліанським) ми святкуємо пам'ять Праведного Отрока Артемія Веркольського, хлопця, якого земне життя скінчилося 23-го червня (це – 6-го липня за Григоріанським календарем), 1545-го р., коли йому було лише 12 літ. Ми поминаємо його в той день (як також на 23-го червня/6-го липня, в день його упокоєння), тому що це – Празник його небесного Покровителя, Св. Великомученика Артемія Антіохійського, який прийняв мученичу смерть 361-го р. за наказом римського імператора Юліяна Відступника.

Артемко народився близько 1532-го р. у селі Веркола, далеко на півночі Європейської частини Росії в області Архангельській. Його батьки були побожні а він був хлопцем надзвичайно

**“You gave up your soul into the hands
of the Lord, O Artemius most wise.”**

On November 2 on the Gregorian Calendar (which is October 20 on the Julian), we celebrate the memory of the Righteous Child, Artemius of Verkola, a boy whose earthly life ended on June 23 (July 6 on the Gregorian Calendar), 1545, when he was only twelve years of age. His memory is celebrated on this day (as well as on June 23/July 6, the day of his repose) since it is the Feast day of His heavenly Patron, the Holy Great Martyr Artemius of Antioch, martyred in 361 by the order of the Roman Emperor Julian the Apostate.

Young Artemiy was born about 1532 in the village of Verkola in the far north of European Russia, in the Arkhangelsk oblast. His parents were pious and he was an uncommonly diligent, meek and courageous lad. One day he and his father were taken by surprise by a thunderstorm

відповідальним, смиреним та хоробрим. Одного дня його та його батька несподівано захопила громовиця, коли вони працювали на полі. Над їхніми головами загриміло і Артемко повалився мертвим.

Забобонні селяни подумали, що не зважаючи на примірне життя Артемка, ця трагічна подія показала, що він справді був негідником і тому Бог його цим покарав. Не зважаючи на смуток його батьків, тіло хлопця понесли у сосновий ліс і там його залишили без Похоронів чи Відправ.

Декілька років пізніше, прийшлося церковному Читцеві проходити через ліс за темна, і він побачив світло над місцем, де були залишили тіло Артемка. Тіло Артемка знайшов він чудесно нетлінним і не пошкодженим жодною звіркою, що жила в лісі. Це відкриття все перемінило. Бог виправдав Свого слугу! Артемка після того стали вважати Святим. Його Мощі занесли в Церкву Св. Миколая і стали над ними відбуватися всякі чудеса.

Губернатор околиці, Афанасій Пашков, побудував тут Монастир через деякий час після 1635-му р., як вияв вдячності Св. Артемію за вздоровлення його сина. Пізніше Монастир був занедбаний і про нього зовсім забули до 1990-их років, коли письменник Федір Абрамов, який походив з тих околиць, виявив ініціативу і відновив його. Та Мощів для вшанування більш немає бо ж більшовики в 1918-му р., лютуючи проти релігії, як «опіум для народу», їх порізали і вкинули в криницю.

Та добро нарешті завжди перемагає злобу. Хоч земного тіла Св. Артемія вже не знайти на цьому світі, його життя далі розвивається через тих, які його споминають і шанують. Недавно була свіжа ознака живучості хлопця, коли він появився в видінню іконописцеві Пилипу Цімерману у м. Джонстаун у Пенсільванії. Це заохотило Пилипа написати його Ікону для всіх дітей. О.

as they were working together in a field. A clap of thunder broke over their heads and Artemiy fell down dead.

The superstitious villagers believed that, notwithstanding the exemplary life of young Artemiy, this tragic event was a sign that he was really evil and thus punished by God. Notwithstanding the grief of his parents, they carried the lad's body off into the pine forest and left it there without a Funeral or Memorial Services.

Some years later, it happened that the Church Reader was walking through the forest in the dark and saw a light over the place where Artemiy's body had been left. Artemiy's body was found to be miraculously incorrupt and untouched by the wild animals that lived in the forest. This discovery changed everything. God had vindicated his youthful Servant! Young Artemiy was now held to be a Saint. His Relics were taken into St. Nicholas Church and became the source of many miracles.

The governor of the region, Afanasiy Pashkov, built a Monastery here some time after 1635, in gratitude to St. Artemiy for the healing of his son. It eventually fell on hard times and was completely forgotten until the 1990's when a writer Fyodor Abramov, a native of the region, initiated its revival. The youthful Saint's Relics are no longer available for veneration, however, as the Bolsheviks, in 1918, in their rage against religion as "the opiate of the masses", cut them into pieces and threw them into a well.

Nonetheless, good always eventually triumphs over malice. Although the earthly Body of St. Artemiy is no longer to be found, his life goes on through all who remember and honour him. A recent sign of the lad's continuing aliveness was his appearance in a vision to the iconographer, Philip Zimmerman, living in Johnstown Pennsylvania, which encouraged him to write his Icon for all children. Fr. John Namie, director of the Antiochian Village in Pennsylvania, blessed a rock shrine for the Icon which

Іван Намі, директор установи Антіохійське Село (Antiochian Village) у Пенсільванії, поблагословив кам'яний кивот для неї біля Церкви Св. Ігнатія у Селі.

Нашого Господа Страсті дали нам нову перспективу на смерть. Вона прибули в світ, як Бог і казав, як наслідок зриву гармонії з Ним – це ж відхід від Життя (у Ньому ж, і від Нього – життя). Та Бог, люблячи Своє творіння, не примирився з таким відходом Його дітей від життя. У повноті часу, Бог Сам через Боговтілення, став проти смерті і поборов її Хрестом, як і виявив Воскресенням. Це ж забобонність, а не віра, що вбачала в смерті Артемка обвинувачення проти нього. Бог Своїми чудами виправдав хлопця і виявив, що він – примір і заступник за світ, а особливо за дітей, які так часто є об'єктами використання, жорстокості та злоби.

Невпинною дією Св. Духа та заступництвом Його Святих, а поміж ними Праведного Отрока Артемія Веркольського, Господь постійно благословляє і захищає всіх дітей і працює, щоб привести їх у Своє Вічне Царство.

stands to the right of the St. Ignatius Church at the Village.

Our Lord's Passion has given us a new perspective on death. It came into the world, as God said it would, as the result of breaking harmony with Him – a move away from Life (all life is from and in Him). But God, in His love, would not let His children go. In the fullness of time, God Himself, by the Incarnation, took on death and overcame it by the Cross, as shown by the Resurrection. It was superstition, not faith, which could see Artemiy's death as an accusation against him. God vindicated the lad by His miracles and showed him to be a model and intercessor for the world, especially for children who are the target of so much that is exploitative, cruel and malicious.

By the ceaseless action of the Holy Spirit, and through the intercessions of His Saints, among them the Righteous Child Artemius of Verkola, the Lord ever continues to bless and protect all children and works to guide them into His eternal Kingdom.